

CHUYẾN TÀU CUỘC ĐỜI

Namo Sakya Muni Buddha

Cuộc đời giống như một chuyến du hành trên xe lửa: người này lên tàu người kia xuống ga, có những tai nạn, có những chuyện ngạc nhiên ở những trạm này, rồi chuyện buồn tốt bậc ở những trạm khác.

Lúc ta chào đời cũng như khi ta bước lên xe lửa, ta gặp những người, ta đã tưởng rằng họ sẽ ở lại với ta suốt chuyến đi: đó là cha mẹ ta! Thật không may, sự thật lại khác hẳn. Song thân đã xuống một ga nọ, bỏ mặc chúng ta thiếu tình yêu thương và sự triu mến, thiếu tình âu yếm và sự đồng hành của các đồng sinh thành.

Dù sao, lại có những người khác lên tàu, họ trở nên rất quan trọng đối với chúng ta: Đó là anh chị em ta, các bạn bè và những người tuyệt vời mà ta thương yêu. Có những người xem cuộc hành trình như một buổi dạo chơi. Có những người khác lại chỉ thấy buồn rầu trong suốt chuyến đi. Có những người luôn luôn hiện diện và sẵn sàng giúp đỡ những ai cần. Có những người, khi xuống tàu, đã để lại một nỗi nhung nhớ triền miên... Có những người vừa lên đã xuống ngay, chúng ta chỉ vừa kịp thấy họ thôi...

Chúng ta ngỡ ngàng vì một vài hành khách mà chúng ta yêu mến lại ngồi ở một toa khác, bỏ mặc chúng ta trong hành trình đơn độc.

Dĩ nhiên, không ai có thể cấm cản chúng ta đi tìm họ khắp nơi trên xe lửa. Đôi khi, thật không may, chúng ta không thể ngồi bên họ bởi vì chỗ đã có người. Không can chi... hành trình là như thế: đầy thách thức, lắm giấc mơ, nhiều hy vọng... với

những lần từ biệt mà không biết bao giờ trở lại.

Hãy cố gắng thực hiện chuyến đi cho tốt đẹp. Hãy cố gắng hiểu những người ngồi bên mình và tìm ra điều tốt nhất nơi mỗi người.

Hãy nhớ rằng vào mỗi khoảnh khắc của chuyến đi, một người đồng hành nào đó có thể chao đảo và cần được chúng ta thông cảm. Chúng ta cũng thế, chúng ta có thể chao đảo và sẽ luôn có ai đó có thể hiểu chúng ta. Mầu nhiệm lớn lao của cuộc hành trình là ta không biết được khi nào ta sẽ xuống tàu mãi mãi.

Chúng ta cũng chẳng biết được khi nào các bạn đồng hành chúng ta cũng xuống tàu như vậy. Ngay cả người ngồi ngay bên cạnh chúng ta cũng thế. Tôi nghĩ là tôi sẽ buồn khi rời con tàu...

Chắc chắn như vậy! Chia tay với tất cả bạn bè đã gặp trên chuyến tàu sẽ đau đớn đấy; để lại những người thân yêu trong cô đơn thì thật là buồn. Nhưng tôi chắc chắn rằng một ngày nào đó tôi sẽ đến ga trung tâm và tôi lại được thấy họ đều đến với một hành trang họ không hề có khi bước lên tàu. Ngược lại, tôi sẽ sung sướng vì được góp phần làm cho hành trang của họ tăng thêm và phong phú hơn.

Các bạn mến! Tất cả chúng ta, hãy cố gắng thực hiện một cuộc hành trình đẹp và hãy để lại những kỷ niệm đẹp về chúng ta khi chúng ta xuống tàu. Với những ai đang cùng tôi du hành trên chuyến xe lửa cuộc đời này.

Xin cầu chúc quý vị Thượng Lộ Bình An!